ΑΡΙΘΜΟΣ 434

Περίληψις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 432) 16)10)1978 πρώτου ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος δημοσίου ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητοῦ πράγματος (ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου) ἐμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Πατρῶν Ἰωάννου Ἀνδρ. Γεωργοπούλου, κατοίκου Πατρῶν, ὁδὸς Φιλοποίμενος ἀριθ. 45 δηλοποιῶ ὅτι τὴν πέμπτην (5ην) τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 1ης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας, τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἐκτίθεται εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμόν, τελεσθησόμενον ἐν τῇ πόλει τῶν Πατρῶν, τοῦ Δήμου Πατρέων, ἐνώπιον τοῦ. ὑπὸ τῆς ἐπισπευδούσης τοῦτον δανειστρίας Ἰωάννας θυγατρὸς Σπυρίδωνος Μαράτου, κατοίκου Πατρῶν ("Αγιος Γεώργιος Λάγγουρα), ὁρισθέντος ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, συμβολαιογράφου Πατρῶν κ. Δημητρίου Αὐγούστου Μαντέλη, κατοικοεδρεύοντος ἐν Πάτραις, καὶ ἐν τῷ γραφείῳ του κειμένῳ ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κανακάρη καὶ Δημ. Βότση ἀρ. 58, τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν τοῦ Δήμου Πατρέων, κειμένης πολυκατοικίας, ἐν τῷ πρώτῳ ὑπὲρ τὸ ἰσόγειον ὀρόφῳ τῆς πολυκατοικίας ταύτης, ἔνθα κεῖται τὸ διαμέρισμα γραφείου του, προεικόως ἰδιοκτησίας Γεωργίου Σχοινᾶ, εἰδικώτερον δὲ ἐντὸς τῆς κεντρικῆς εἰσόδου τῆς πολυκατοικίας ταύτης, συνήθη διὰ τοὺς πλειστηριασμοὺς τόπον, ἢ ἐν κωλύματι αὐτοῦ, ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 422 τῆς 26ης Αὐγούστου 1978 κατασχετηρίου ἐκθέσεώς μου, ἀναγκαστικῶς κατασχεθὲν ἐπιβατηγὸν αὐτοκίνητον, τῆς κυριότητος τοῦ ὀφειλέτου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΗΛΙΑ ΦΥΤΙΛΑ, κατοίκου Πατρῶν, ὁδὸς Σαραντα-πόρου ἀριθμ. 33, τοῦ ὁποίου ἡ περιγραφὴ ἔχει οὕτω· Εἶναι αὐτοκίνητον ἐπιβατηγὸν μεταχειρισμένον, βενζινοκίνητον, ἐν μετρίᾳ καταστάσει, ἰδιωτικῆς χρήσεως, κατασκευῆς τῶν ἐργοστασίων FORD MUSTANC, ὑπ' ἀριθμὸν κυκλοφορίας τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν PA 3788, μὲ ἀριθμὸν πλαισίου 6TO7T—186993 καὶ ἀριθμὸν κινητῆρος 5MZU—06DE—6015B. Ἔχει ὀπόχρωσιν θυσινὴν καὶ φέρει τέσσαρας (4) ἐλαστικοὺς τροχοὺς μετὰ τῶν ἀεροθαλάμων των. Τὸ κουβούκλιόν του ἐπικαλύπτεται διὰ μελανοῦ ἀλουμινοπανίου. Ἄνωθεν τοῦ κουβουκλίου εἶναι τοποθετημένη σιδηρὰ ἐσχάρα διὰ τὴν τοποθέτησιν καὶ μεταφορὰν ἀποσκευῶν. Ἐξετιμήθη τὸ ὡς ἄνω ἀναγκαστικῶς κατασχεθὲν καὶ πλειστηριαζόμενον ἐπιβατηγὸν αὐτοκίνητον κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἀντὶ δραχμῶν διακοσίων δέκα χιλιάδων (210.000). Τιμὴ πρώτης προσφορᾶς ἥτις θέλει χρησιμεύσει κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ πρὸς ἔναρξιν αὐτοῦ, ἡ εἰρημένη ἐπισπεύδουσα δανείστρια, ὁρίζει καὶ προσφέρει τὸ ἥμισυ (½) τῆς ἐκτιμηθείσης ὡς ἄνω ἀξίας, ἤτοι τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑκατὸν πέντε χιλιάδων (105.000). Ὅτι μεσεγγυοῦχος τοῦ ὡς ἄνω κατασχεθέντος καὶ πλειστηριαζομένου ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου ὡρίσθη ὁ ἴδιος ὁ εἰρημένος ὀφειλέτης Γεώργιος Ἠλία Φυτιλᾶς, κάτοικος Πατρῶν, εἰς ὃν ὑπομιμνήσονται αἱ περὶ μεσεγγυήσεως ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύνες του. Ὅτι τὸ πλειστηριαζόμενον ἐπιβατηγὸν αὐτοκίνητον, κατεσχέθη ἀναγκαστικῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 422 τῆς 26ης Αὐγούστου 1978 κατασχετηρίου ἐκθέσεώς μου, δυνάμει καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1.674) 1978 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, τῇ ἐπισπεύσει τῆς ὡς ἄνω δανειστρίας Ἰωάννας θυγατρὸς Σπυρίδωνος Μαράτου, κατοίκου Πατρῶν ("Αγιος Γεώργιος Λάγγουρα), διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 423 τῆς 29ης Αὐγούστου 1978 προγράμματός μου πλειστηριασμοῦ, ὡρίσθη νὰ τελεσθῇ ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος τὴν δεκάτην πέμπτην (15ην) Ὀκτωβρίου 1978, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας, τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἐνώπιον τοῦ ὡς ἄνω ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, συμβολαιογράφου Πατρῶν κ. Δημητρίου Αὐγούστου Μαντέλη, πλὴν ὅμως ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος δὲν ἐτελέσθη, ἀναβληθεὶς νομίμως λόγῳ τῶν διενεργηθησομένων Δημοτικῶν ἐκλογῶν. Δι' ὅ, ἡ εἰρημένη ἐπισπεύδουσα δανείστρια Ἰωάννα θυγάτηρ Σπυρίδωνος Μαράτου, κάτοικος Πατρῶν ("Αγιος Γεώργιος Λάγγουρα), διὰ τῆς πρὸ ἐμοῦ δοθείσης ἐγγράφου ἀπὸ 16ης Ὀκτωβρίου 1978 παραγγελίας συνεχίσεως πλειστηριασμοῦ, ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῆς ἐν Πάτραις δικηγόρου κ. Σωτηρίου Κολλιοπούλου, μοὶ ἔδωκε καὶ αὖθις τὴν ἐντολὴν καὶ πληρεξουσιότητα, ἵνα δυνάμει τοῦ νόμου συνεχίσω τὴν διαδικασίαν τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως τοῦ κατασχεθέντος ὡς ἄνω ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου ἰδιοκτησίας τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου Γεωργίου Ἠλία Φυτιλᾶ, κατοίκου Πατρῶν, ὁδὸς Σαραντα-πόρου ἀρ. 33, καὶ νὰ ἐκδώσω τὸ οἰκεῖον ἐπαναληπτικὸν πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ, καὶ νὰ ὁρίσω νέον πλειστηριασμὸν διὰ τὴν πέμπτην (5ην) Νοεμβρίου 1978, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς ὥρας, μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἐνώπιον τοῦ ὡς ἄνω ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, συμβολαιογράφου Πατρῶν κ. Δημητρίου Αὐγούστου Μαντέλη, καὶ νὰ ἐνεργήσω ἁπάσας τὰς τῆς διαδικασίας τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἀπαραιτήτους, πράξεις, καὶ νὰ τηρήσω τὰς νομίμους διατυπώσεις μέχρι πέρατος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τῆς διαδικασίας κατακυρώσεως ἄνευ ἄλλης ἐντολῆς της, ἵνα ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος πληρωθῇ αὕτη τὴν ἀπαιτησίν της κατὰ τε τὸ κεφάλαιον, τόκους καὶ ἔξοδα, ὡς καὶ τὰ τῆς διαδικασίας τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἔξοδα μέχρι πέρατος αὐτῆς, ὡς καὶ δραχμὰς χιλίας (1.000) διὰ τὴν ἄνω παραγγελίαν συνεχίσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ὁρίζει δὲ ἡ εἰρημένη ἐπισπεύδουσα καὶ αὖθις διὰ τῆς ἐντολῆς της ταύτης τιμὴν μὲν πρώτην προσφορᾶς τὸ ἥμισυ (½) τῆς ἐκτιμηθείσης ὡς ἄνω ἀξίας τοῦ κατασχεθέντος ὡς ἄνω ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου, ἤτοι τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑκατὸν πέντε χιλιάδων (105.000), ἀντίκλητόν της δὲ τὸν ἐν Πάτραις δικηγόρον κ. Σωτήριον Κολλιόπουλον, κάτοικον Πατρῶν, ὁδὸς Κανακάρη ἀρ. 178. Τὴν ἔγγραφον ταύτην παραγγελίαν συνεχίσεως πλειστηριασμοῦ, κατέθεσα εἰς τὸν ὡς ἄνω ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, συμβολαιογράφον Πατρῶν κ. Δημήτριον Αὐγούστου Μαντέλην, συνταχθείσης πρὸς τοῦτο τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 44.710 τῆς 16ης Ὀκτωβρίου 1978 πράξεώς του καταθέσεως. Μεθ' ὃ ἔκδοσα πρῶτον ἐπαναληπτικὸν πρόγραμμά μου πλειστηριασμοῦ. Ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς ὅθεν οὗτος τοῦ ὡς ἄνω κατασχεθέντος ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου τελεῖται τῇ ἐπισπεύσει τῆς ὡς ἄνω δανειστρίας Ἰωάννας θυγατρὸς Σπυρίδωνος Μαράτου, κατοίκου Πατρῶν ("Αγιος Γεώργιος Λάγγουρα), ἐκτελούσης τὴν ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθμὸν 1.674) 1978 ἀπόφασιν τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, ὅπως ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος αὐτοῦ, πληρωθῇ αὕτη, τὴν κατὰ τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου Γεωργίου Ἠλία Φυτιλᾶ, κατοίκου Πατρῶν, ὡς ἄνω ἀπαιτησίν της, κατὰ κεφάλαιον, τόκους καὶ ἔξοδα δικαστικὰ καὶ ἐπιταγῆς, τὴν στηριζομένην εἰς τὴν ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 1.674) 1978 ἀπόφασιν τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 15.086 τῆς 26ης Ἰουλίου 1978 ἔκθεσίν μου ἐπιδόσεως καὶ τὴν ἀπὸ 26-7-1978 ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμήν, ἤτοι: 1) Δραχμὰς (153.000) δι' ἐπιδικασθὲν κεφάλαιον, νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς (10-4-1978), 2) Δραχμὰς (3.775) διὰ τέλος ἀπογράφου, καὶ 3) δραχμὰς (5.000) δι' ἀντίγραφον, ἀντιγραφήν, δι' ἔκδοσιν ἀπογράφου, σύνταξιν καὶ κοινοποίησιν ἐπιταγῆς. Τὰ ὑπ' ἀριθμ. 2 καὶ 3 κονδύλια, νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς καὶ ἅπαντα ἄχρις ἐξοφλήσεως, ἔτι δὲ πληρωθῇ τὰ ἔξοδα τῆς διαδικασίας τῆς κατασχέσεως καὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει μέχρι πέρατος αὐτοῦ, ὡς καὶ δραχμὰς (750) διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐκτέλεσιν παραγγελίας καὶ δραχμὰς χιλίας (1.000) διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ὡς ἄνω ἀπὸ 16-10-1978 παραγγελίας συνεχίσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ὅτι ἀντίκλητόν της ἡ εἰρημένη ἐπισπεύδουσα δανείστρια, διορίζει τὸν ἐν Πάτραις δικηγόρον κ. Σωτήριον Κολλιόπουλον, κάτοικον Πατρῶν, ὁδὸς Κανακάρη ἀριθμ. 178. Ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς ὅθεν, οὗτος ἀρχόμενος τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς πέμπτης (5ης) Νοεμβρίου 1978, περατοῦται τὴν 12ην μεσημβρινὴν ὥραν τῆς ἰδίας ἡμέρας, συμφώνως τῷ Νόμῳ. Ἡ δὲ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν πλείονα προσφέροντα τρία (3) λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν συμφώνως τῷ Νόμῳ, ἀφοῦ προηγουμένως γίνη τρεῖς (3) φορὲς πρόσκλησις πρὸς πλειοδοσίαν. Ἕκαστος τῶν παρόντων καθ' ὅσον προσφέρει τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν, δικαιοῦται νὰ πλειοδοτήσῃ, ἡ δὲ κρίσις περὶ τῆς φερεγγυότητος τῶν πλειοδοτῶν, ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις θέλει κρίνῃ καὶ τὸ ἐπαρκὲς ἢ οὐ τῆς ἐγγυήσεως καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς. Τὸ τίμημα θὰ καταβληθῇ ὁλόκληρον τοῖς μετρητοῖς καὶ μετὰ τὴν κατακύρωσιν. Ὅτι ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν ἀποκτᾷ ἄλλα δικαιώματα εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ πλειστηριαζομένου παρ' ὅσα ἔχει ἐπ' αὐτοῦ ὁ ὀφειλέτης. Ὅτι ἡ ὡς ἄνω ἐπισπεύδουσα δανείστρια καὶ ὁ συμβολαιογράφος οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνουν ἔναντι οἱουδήποτε διὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ ὡς ἄνω πλειστηριαζομένου, οὐδὲ διὰ τὴν τυχὸν ἐκνίκησιν αὐτοῦ. Οἱ διὰ τρίτους πλειοδοτήσαντες ὀφείλουν ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν, πρὶν ἔτι ὑπογράψουν, νὰ δηλώσουν τὸ ὄνομα ἐκείνου διὰ τὸν ὁποῖον ἐπλειοδότησαν καὶ νὰ δώσωσι τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ διατεταγμένα. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν καταβάλῃ νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως τὸ ἐκπλειστηρίασμα γενήσεται ἀναπλειστηριασμὸς νομίμως δαπάναις καὶ εὐθύνῃ αὐτοῦ, ὑποχρεουμένου καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τυχὸν ἐλλείποντος ἐκπλειστηριάσματος, ὡς καὶ τῶν νομίμων τόκων. Ὅτι τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως καὶ τὰ κηρύκεια δικαιώματα, βαρύνουν τὸν ὑπερθεματιστήν. Προσκαλοῦνται ὅθεν, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνουν ἀγοραστὰ ὅπως ἀφοῦ προηγουμένως λάβωσι γνῶσιν τῆς τε καταστάσεως τοῦ πλειστηριαζομένου καὶ τῶν ὅρων τοῦ παρόντος προσέλθωσι κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῷ ὁρισθέντι τόπῳ πλειστηριασμοῦ καὶ πλειοδοτήσωσι. Ἡ παροῦσα ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Πάτραις καὶ ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῷ ἰσογείῳ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλοποίμενος ἀριθμ. 45, τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν, τοῦ Δήμου Πατρέων, οἰκίας ἰδιοκτησίας Δημητρίου Ντούνη, σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην (25ην) τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους, ἡμέραν Τετάρτην καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπογράφεται ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ἐντεταλμένου Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ, καὶ σφραγίζεται διὰ τῆς σφραγίδος τῆς ὑπηρεσίας μου.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως Δικαστικὸς Ἐπιμελητὴς

(Τ.Σ.) ΙΩ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΝ. Ε. ΛΑΛΑΠΑΝΟΣ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ - ΡΑΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣ
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ
ΚΑΙ ΛΙΕΓΗΝ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 40
ΤΗΛ. 277-277
ΠΑΤΡΑΙ
Δέχεται κάθε μέρα καὶ κάθε Σάββατον
Σύμβασις: Μετὰ τῶν Ταμείων, καὶ, τοῦ Δημοσίου

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

11. Στὴ Σοβ. Ἕνωση ἔχει δημιουργηθεῖ κολοσσιαῖος κρατικὸς καπιταλισμός!

"ΛΕΝΙΝ ΞΥΠΝΑ!" - ΚΑΙ Ο ΛΕΝΙΝ ΞΥΠΝΑΕΙ

Μιὰ συνέντευξη τοῦ δημοσιογράφου καὶ ἱστορικοῦ Τζόρτζιο Μπόκα, στὸ «Ἐπόκα» στὰ πλαίσια τῆς συζήτησης γιὰ τὸν λενινισμό, τὴν σοσιαλδημοκρατία καὶ τὸν τρίτο δρόμο ποὺ συνεχίζεται ἀμείωτη στὴν Ἰταλία.

Ἡ διαμάχη πάνω στὸν λενινισμὸ ποὺ ἄρχισε ἀπὸ τὸν γραμματέα τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος Ἰταλίας Μπετίνο Κράξι, μὲ τὸ γνωστὸ ἄρθρο του στὸ «Ἐσπρέσο» δὲν φαίνεται νὰ καταλαγιάζει, παρὰ τὶς ἐκκλήσεις γιὰ ἐπιστροφὴ στὰ πραγματικὰ προβλήματα ποὺ ζητοῦν ἐπειγόντως λύση, ἀφήνοντας κατὰ μέρος τὶς συζητήσεις ἰδεολογικοῦ χαρακτήρα. Ὁ Φραντσέσκο Ντὲ Μαρτίνο καὶ ὁ Τζαν κάρλο Παγιέτα, στὸ «Ἔποκα», ἀναζωπύρωσαν τὴ συζήτηση τὴν ὁποία συνέχισαν ἄλλοι πολιτικοὶ καὶ μελετητὲς. Τὸ Νοέμβρη, ἐξάλλου, τὸ ΣΚΙ θὰ ὀργανώσει ἕνα διεθνὲς συνέδριο γιὰ τὸ λενινισμό.

Ἀπὸ τὴν ἔκθεση τοῦ Χρουτσὼφ στὸ 20ὸ συνέδριο μέχρι τὶς ἀποκαλύψεις γιὰ τὰ Σοβιετικὰ «Γκούλαγκ» τὸ νὰ ἐξακριβώσει κανεὶς τί εἶναι ἀκόμη ζῶν τανὸ καὶ τί εἶναι νεκρὸ ἀπὸ τὸν ὑπαρκτὸ «σοσιαλισμὸ» δὲν εἶναι πιὰ θέμα ποὺ ἀφορᾶ ἀποκλειστικὰ στοὺς διανοούμενους καὶ στοὺς πολιτικούς, ἀλλὰ εἶναι μιὰ ἀπαίτηση γιὰ διασάφηση ποὺ μᾶς ἀφορᾶ ὅλους. Μ' αὐτὴ τὴ συνέντευξη ποὺ πήραμε ἀπὸ τὸν Τζιόρτζιο Μπόκα, στὴν ὁποία ὁ σοσιαλιστὴς δημοσιογράφος καὶ ἱστορικὸς δίνει τὴν ἑρμηνεία του πάνω στὴ σκέψη καὶ τὴ δράση τοῦ Λένιν, συνεχίζουμε στὸ «Ἔποκα» τὴ συζήτηση ποὺ ἄρχισαν ὁ Ντὲ Μαρτίνο καὶ ὁ Παγέτα.

ΕΡ.: Τί θέση κατέχει σήμερα ὁ Λένιν στὴν πολιτικὴ σκέψη;

ΑΠ.: Θὰ χρησιμοποιήσω δύο παραδείγματα γιὰ νὰ ἀπαντήσω. Τὸ πρῶτο ἀναφέρεται στὶς ἡμέρες τῆς Πράγας τοῦ '68, ὅταν οἱ νεαροὶ Τσεχοσλοβάκοι ἔγραφαν στοὺς τοίχους: «Λένιν ξύπνα, ὁ Μπρέζνιεφ τρελλάθη». Εἶναι ἕνας τρόπος νὰ σκέφτεται κανεὶς τὸν Λένιν σὰν τὸν ἄνθρωπο τῶν θαυμάτων, τὸν δημιουργὸ, αὐτὸν ποὺ εἶχε μέσα του ὅλες τὶς ἀρετὲς καὶ ὅλες τὶς ἐλπίδες. Ἔπειτα ὑπάρχει ὁ ἄλλος τρόπος, ποὺ ἐκφράζεται στὸ ἀνέκδοτο ποὺ κυκλοφορεῖ στὴ Μόσχα: Ἕνας ἐπιστήμονας βρίσκει τὸν τρόπο νὰ ἀναστήσει τὸν Λένιν. Καὶ ὁ Λένιν, ἀφοῦ βγαίνει ἀπὸ τὸ μαυσωλεῖο λέει στοὺς ἰδεύοντες ποὺ θὰ ἤθελαν ἀμέσως νὰ τοῦ δώσουν τὴν ἐξουσία: «Ὄχι, δῶστε μου ἕνα μῆνα προθεσμία, πρέπει νὰ συλλέξω πληροφορίες, νὰ μελετήσω». Ἀφοῦ πέρασε ὁ μήνας, μπαίνουν στὸ δωμάτιό του: τὸ δάπεδο, τὸ τραπέζι, εἶναι σκεπασμένο μὲ χαρτιά, ἀλλὰ αὐτὸς δὲν εἶναι παρὼν καὶ τὸ παράθυρο εἶναι ἀνοικτό. Στὸ περβάζι ὑπάρχει ἕνα γράμμα γιὰ τὴ σύζυγο, τὴν Κρούπσκαια, ποὺ κι' αὐτὴ ἔχει ἀναστηθεῖ: «Πάω στὴν Ἑλβετία, ἔλα νὰ μὲ βρεῖς,

Ὁ Βλαδίμηρος Ἴλιτς Οὐλιάνωφ. Ἐπαναστατικὸ ψευδώνυμο: Νικολάϊ Λένιν

πρέπει νὰ τὰ ξαναρχίσω ὅλα ἀπὸ τὴν ἀρχή». Μέ ἄλλα λόγια, ἕνας Λένιν, ποὺ ἔχει διαψευστεῖ ἀπὸ τὴν ἱστορία, δὲν ἔχει χρήση στὸ παρόν. Εἶναι δύο ἑρμηνεῖες τοῦ ἔργου του καὶ οἱ δύο ὑπερβολικὲς: ὁ Λένιν, σὰν πολιτικὸς διανοητὴς εἶναι μερικὰ ζωντανός.

ΕΡ.: Κατὰ τὴν γνώμη σας, ποιὰ εἶναι ἡ πρωτοτυπία τοῦ Λένιν;

ΑΠ.: Ὁ Ροζὲ Γκαρωντὺ λέει ὅτι ἡ πρωτοτυπία του εἶναι πὼς ἤπρε τὴν ἱστορικὴ πρωτοβουλία, κάνοντας πράξη τὴ διδασκαλία τοῦ Μάρξ: «Οἱ φιλόσοφοι μέχρι τώρα δὲν ἔκαναν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ ἑρμηνεύουν τὸν κόσμο. Τώρα πρέπει νὰ τὸν μεταμόρφωσι. Πρέπει νὰ ἐξακριβώσουμε ἂν πρὸς τὸ καλύτερο ἢ πρὸς τὸ χειρότερο. Ἂν θὰ ἔπρεπε νὰ παραμείνουμε στὴν πραγματικότητα τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης, ἡ ἀπάντηση θὰ ἦταν περισσότερο ἀρνητικὴ παρὰ θετική. Ἡ Σοβιετικὴ κοινωνία, δὲν εἶναι σοσιαλιστική, δὲν εἶναι δημοκρατική, δὲν δημιούργησε τὸν νέο ἄνθρωπο, δὲν κατάργησε τὶς ταξικὲς διαφορές, δὲν κατάργησε τὸ κράτος, ἀλλὰ ἀντίθετα δημιούργησε ἕναν κολοσσιαῖο κρατικὸ καπιταλισμὸ ποὺ κυριαρχεῖται ἀπὸ τὴ γραφειοκρατία καὶ τὴν ἀστυνομία, καὶ εἶναι ἀποφασισμένος νὰ συνεχίσει τὴν ἱμπεριαλιστικὴ ἐξάπλωση τῆς τσαρικῆς Ρωσίας. Ἀλλὰ οἱ αἰσιόδοξοι λένε: ἡ ΕΣΣΔ εἶναι ἁπλὰ σὰν μιὰ ψηφίδα μωσαϊκοῦ. Αὐτὸ ποὺ ἔχει σημασία εἶναι ὁ κόσμος καὶ δὲν μποροῦμε νὰ ἀρνηθοῦμε ὅτι ἡ Ὀκτωβριανὴ Ἐπανάσταση, ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὸν Λένιν, ἦταν τὸ ξεκίνημα γιὰ κολοσσιαίους μαζικοὺς ἀγῶνες, γιὰ τὴ χειραφέτηση τῶν ἀποικιοκρατούμενων κρατῶν, γιὰ τὶς ἀσιατικὲς ἐπαναστάσεις, γιὰ τὰ κινήματα ἀνεξαρτησίας τοῦ Τρίτου Κόσμου. Αὐτὴ ἡ ὑπόθεση εἶναι ἀμφισβητήσιμη: ἡ ἀποικιοκρατία καὶ ὁ ἱμπεριαλισμὸς εἶχαν μέσα τους τὰ γονίδια τῆς κατοστροφῆς τους, ὁ σχηματισμὸς ὁμάδων ἐθνικῶν ἡγετῶν ἦταν ἡ προϋπόθεση γιὰ τὴν ἔκρηξη τῶν ἀπελευθερωτικῶν πολέμων, ὁ μαζικὸς καταναλωτισμὸς καὶ τὸ βιομηχανικὸ σύστημα τῶν πολυεθνικῶν ἀπαιτοῦσαν τὴ διεύρυνση τῶν ἀγροτῶν καὶ μιὰ νέα ἱεραρχία.

ΕΡ.: Ὁ λενινισμὸς συνδέεται μὲ τὴν ἰδέα τῆς ὀργάνωσης τῆς ἐπαναστατικῆς μειονότητας. Θέλετε νὰ μᾶς ἐξηγήσετε καλύτερα αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;

ΑΠ.: Κατὰ τὴν γνώμη τοῦ πολιτικοῦ διανοούμενου Μπρνστάϊν τὸ βιομηχανικὸ προλεταριάτο, θάπρεπε νὰ βρεῖ αὐθόρμητα τὴν ἐπαναστατική του κλίση καὶ νὰ δημιουργήσει μὲ τὸν καιρὸ μιὰν ὀργάνωση. Ὁ Λένιν, εἶχε ἀκριβῶς τὴν ἀντίθεση γνώμη: ἡ ὀργάνωση πρέπει νὰ εἶναι ἡ πράξη μιᾶς μειονότητας, τὸ ἔργο τῶν πιὸ ἱκανῶν καὶ τῶν πιὸ θαρραλέων. Μίλησε γι' αὐτὸ στὰ 1903, στὸ συνέδριο, στὶς Βρυξέλλες καὶ στὸ Λονδίνο, τοῦ ρωσικοῦ Ἐργατικοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ Κόμματος. Τὸ θέμα ἡ ταν ἂν μποροῦσε νὰ εἶναι μέλος τοῦ κόμματος ὁποιοσδήποτε τὸ ὑποστήριζε καὶ ἐργαζόταν γι' αὐτό, ἢ ἂν ἀντίθετα, ἦταν ἀναγκαῖο νὰ συμμετέχει στὶς παράνομες ὀργανώσεις, μὲ ἀπόλυτη ἀφιέρωση τῆς ζωῆς του καὶ μὲ πλήρη ὑπακοὴ στὴ διοίκηση. Ἡ θέση τοῦ Λένιν, ἡ μπολσεβίκικη θέση, ἦταν νὰ γίνονται δεκτοὶ μόνον εὐσυνείδητοι ἐπαναστάτες, ἕτοιμοι γιὰ κάθε θυσία. Ἡ λενινιστικὴ θέση δέχτηκε τὴν ἐπίθεση τοῦ Μπλανκί, ὁ ὁποῖος παρατηρεῖ ὅτι μιὰ ἐπαναστατικὴ ἀριστοκρατία, μιὰ ὁμάδα ἀπὸ ἐπαγγελματίες ἐπαναστάτες, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὸν λαὸ καὶ ἀπὸ τὶς πραγματικές τους ἀνάγκες. Οἱ λενινιστὲς ἀπαντοῦν: Ἡ ἐπαναστατικὴ ὁμάδα, δὲν θὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὸ λαὸ γιατὶ ἡ ἐπανάσταση εἶναι ἐπίκαιρη, βρίσκεται στὰ πρόθυρα. Αὐτὴ ἡ ὁμάδα θὰ δώσει τὸ ἀποφασιστικὸ κτύπημα, ἀλλὰ μέσα ἀπὸ ἕνα μεγάλο μαζικὸ κίνημα. Εἶναι ἡ θέση ποὺ ὑποστήριξε κατὶ ὁ Γκεόργκι Λούκατς ἀλλὰ ποὺ διαψεύστηκε τελείως ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴ ἱστορία. Ἡ ὁμάδα ἐπαγγελματιῶν ὄχι μόνο ἀγνοεῖ τὶς μάζες, ἀλλὰ σχηματίζει γρήγορα μιὰ γραφειοκρατικὴ ἐξουσία ποὺ ἑρμηνεύει ὅπως τῆς ἀρέσει τὴν ὑποτιθέμενη θέληση τῶν μαζῶν.

ΕΡ.: Τί θέση ἔχει σ' αὐτὴ τὴν ὀργάνωση τοῦ κόμματος ὁ δημοκρατικὸς συγκεντρωτισμός;

ΑΠ.: Ἀπ' ὅ,τι γράφει ὁ Λούκατς στὸ «Θεωρία καὶ Πράξη στὴν Προσωπικότητα ἑνὸς Ἐπαναστάτη», ὁ δημοκρατικὸς συγκεντρωτισμὸς δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς λενινιστικῆς ἀντίληψης τῆς ὀργάνωσης. Μὲ δοσμένο ὅτι τὸ κόμμα πρέπει νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐπαγγελματίες ἐπαναστάτες, ἕτοιμους γιὰ κάθε θυσία καὶ ὑπάκουους στὴν διοίκηση, ἕπεται ὅτι τὸ κόμμα θὰ εἶναι συγκεντρωτικὸ καὶ θὰ ἔχει μορφὴ πυραμίδας. Οἱ βολικὲς ἑρμηνεῖες ποὺ σήμερα δίνουν στὸ δημοκρατικὸ συγκεντρωτισμὸ καὶ τὸν χαρακτηρίζουν σὰν ὄργανο τῆς δημοκρατίας τῶν μαζῶν — πρῶτα ὅλοι συζητοῦν καὶ ἀφοῦ καθοριστεῖ ἡ πλειοψηφία, ὅλοι ὑπακούουν — δὲν ἔχει καμμία πραγματικὴ σχέση μὲ τὸ δημοκρατικὸ συγκεντρωτισμὸ τοῦ Λένιν, ποὺ συνίσταται στὴν αὐστηρὴ καὶ σκληρὴ καθοδήγηση τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος ἀπὸ μέρους μιᾶς περιορισμένης ὁμάδος ἡγετῶν. Αὐτὴ ἡ λενινιστικὴ